

Den ene side af spørgsmålet er altså, hvem der skal ind, og den anden side, som jeg også meget gerne tager en holmgang med hr. Aage Frandsen om, er det rent kvalitative: Hvordan sikrer vi, at der kommer kvalitet i den fri ungdomsuddannelse, så det ikke bliver for meget spas og sjov?

Formanden:

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

For godt 3 år havde en journalist været ude at rejse, og han havde optaget nogle billeder af nogle unge mennesker i den fri ungdomsuddannelse. Billederne var optaget på et tidspunkt i deres fritid, og de blev brugt i en tv-udsendelse, som gav anledning til, at en række politikere meddelte, at nu måtte den fri ungdomsuddannelse enten lukkes eller strammes voldsomt op, for det var dog helt forfærdeligt.

Senere kom der endnu en tv-udsendelse, hvor man havde fundet en midaldrende kvinde, som også var på den fri ungdomsuddannelse. Vedkommende var på Hawaii, to piger havde været på Bali, og igen var der politikere, der sagde, at nu havde de i hvert fald fået beviser for, at man enten måtte lukke eller stramme op.

Det er enkeltteksempler, som er i stand til at få politikere til at sige, at nu må man altså gøre en hel masse ting, men det er også enkeltteksempler, som ikke viser noget om helhedsbilledet. De viser også noget om, hvordan politik somme tider formes, nemlig at nogle få begivenheder pludselig kan få nogle politikere til at sige, at nu må der gøres et eller andet, fordi de åbenbart tror, at folkestemningen mener et eller andet. Nu er der heldigvis gået et stykke tid, og det vil sige, at det er mere velovervejede tanker, der trods alt ligger i regeringens forslag. Men udgangspunktet har været, at der er nogle partier, som helt klart vil af med den og har skrevet om det, og det er også i orden.

Men vi er nogle partier, som mener, at den fri ungdomsuddannelse er en glimrende uddannelse for en række grupper af unge. Der er f.eks. nogle unge, som ikke vil følge den slagne vej, men mener, de får en bedre udvikling ved at vælge den fri ungdomsuddannelse, og der kan være tale om unge, der gerne vil modtage andre tilbud end dem, der ligger i de traditionelle ungdomsuddannelser. Jeg ved ikke, om det er, fordi de vil have meget sjov og spas – det skal åbenbart være forbudt, kan jeg forstå på den konser-

vative ordfører – men de vil i hvert fald godt have noget andet, der ligger i uddannelsen.

Så kan der også være tale om unge, som ikke er parate til at gå i gang med en regulær ungdomsuddannelse, og her har erfaringen vist, at for en række unges vedkommende er den fri ungdomsuddannelse begyndelsen til, at de enten går i gang med en traditionel ungdomsuddannelse senere eller i virkeligheden bruger den som en del af en ungdomsuddannelse, springer den traditionelle ungdomsuddannelse over og går videre i uddannelsessystemet. Det vil sige, at den fri ungdomsuddannelse er en succes ud fra sin målsætning.

Så hører man hele tiden, at målgruppen er dem, der er svage. Jeg ved ikke lige, hvem det er, men målgruppen har altid været defineret bredere, og derfor vil jeg sige, at med hensyn til det forslag, der ligger her, er der nogle ændringer, som jeg helt klart mener at vi skal have ind i det.

For det første mener jeg ikke, man gør det, man egentlig har som målsætning. Man siger, at man gerne vil have fat i dem, der er mindre bogligt orienterede, og her mener jeg, at den bestemmelse, som gælder i dag, burde ændres med hensyn til, hvor meget skolebaseret undervisning der skal være i forhold til praktik: Den fifty-fifty-ordning, som findes i dag, mener jeg burde ændres, så man godt kunne have mere praktik, netop af hensyn til den gruppe, som simpelt hen har haft så dårlige erfaringer med skolen, at det ikke er det teoretiske, som tænder dem, så de går i gang med en uddannelse. Det er en ting, som jeg godt vil understrege.

En anden ting er spørgsmålet om den skolebaserede undervisning i forhold til anden undervisning og de private skoler. Jeg synes, at den ændring, der foreslås her, er forkert. Under alle omstændigheder synes jeg, det er vigtigt, at det i højere grad skal sikres, at den/de private uddannelser, som nogle i dag benytter sig af, er ordentlige uddannelser. Det vil sige, at det tilsyn og den opsøgende virksomhed, man har haft fra ministeriets side, simpelt hen skal fortsætte, så man er sikker på, at de, der er i den fri ungdomsuddannelse, også får de rette tilbud. I de få tilfælde, der har været, kan det godt være, der er nogle vejledere, der har været for ringe. Men det kunne jo godt være, at man, hvis man var helt sikker på, at de ting var i orden, så ikke ville begå de fejl. Jeg er i virkeligheden bange for, at man kan begå nogle større fejl ved den ændring, der er tale om her, ved, at man ikke sørger for, at